
Plenarhandling

A9-0052/2021

24.3.2021

BETÄNKANDE

om översynen av Europeiska unionens solidaritetsfond
(2020/2087(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Younous Omarjee

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	12
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	17
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	21
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	22

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om översynen av Europeiska unionens solidaritetsfond (2020/2087(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 174, 175, 212.2 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond, och efterföljande ändringar den 15 maj 2014 och 20 mars 2020¹,
- med beaktande av samtliga rapporter från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), särskilt rapporten *Climate Change 2014: Impacts, Adaptation and Vulnerability* av den 31 mars 2014,
- med beaktande av Parisavtalet som undertecknades den 22 april 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 *Europeiska unionens solidaritetsfond: genomförande och tillämpning*²,
- med beaktande av sin resolution av den 1 december 2016 *Europeiska unionens solidaritetsfond: en utvärdering*³,
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 15 maj 2019 *Utvärdering av Europeiska unionens solidaritetsfond 2002–2017* (SWD(2019)0186),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/461 av den 30 mars 2020 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 i syfte att ge ekonomiskt bistånd till medlemsstater och länder som förhandlar om anslutning till unionen och som är allvarligt drabbade av ett större hot mot folkhälsan⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser⁵,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs ståndpunktsdokument av den 25 mars 2020 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 i syfte att ge ekonomiskt bistånd till medlemsstater och länder som förhandlar om anslutning till unionen och som är allvarligt drabbade av större hot mot folkhälsan (COM(2020)0114),

---

¹ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

² EUT C 440, 30.12.2015, s. 13.

³ EUT C 224, 27.6.2018, s. 140.

⁴ EUT L 99, 31.3.2020, s. 9.

⁵ Antagna texter P9_TA(2020)0054.

- med beaktande av meddelandet från kommissionen *Den europeiska gröna given* (COM(2019)0640),
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från budgetutskottet,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A9-0052/2021), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionens solidaritetsfond (nedan kallad *solidaritetsfonden*), som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 2012/2002 efter de stora översvämningar som drabbade Centraleuropa 2002, ger ekonomiskt bistånd till medlemsstater och anslutande länder som drabbats av större eller regionala naturkatastrofer eller större hot mot folkhälsan. Solidaritetsfonden ger ett verkligt EU-mervärde och förverkligar en vilja att visa solidaritet med människor som är bosatta i de EU-regioner som drabbas av sådana katastrofer.
  - B. I sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser påminde Europaparlamentet om att solidaritet mellan medlemsstaterna inte är ett val utan en skyldighet som i synnerhet härrör från artiklarna 2 och 21 i fördraget om Europeiska unionen och en pelare för våra EU-värden, enligt artikel 3 i nämnda fördrag. I samma resolution uppmanar Europaparlamentet med kraft kommissionen att stärka alla delar av krishanteringen och mekanismerna för katastrofinsatser.
  - C. En nyligen utförd undersökning visar att över två tredjedelar av EU-medborgarna anser att unionen bör ha större behörighet att hantera oväntade kriser såsom covid-19-pandemin, och över hälften anser att EU bör ges större finansiella resurser för att hantera dessa kriser⁶. Den aktuella hälsokrisen har en betydande mänsklig dimension, och EU och medlemsstaterna måste därför handla solidariskt.
  - D. Hittills har bidragen från solidaritetsfonden gällt ett hundratal naturkatastrofer i 23 medlemsstater och ett anslutningsland, och uppgått till sammanlagt cirka 6,6 miljarder euro⁷.
  - E. Under 2017 och 2018 utgjorde översvämningsskatastrofer två tredjedelar av alla ansökningar riktade till solidaritetsfonden, trots att rapporteringsperioden även präglades av stora stormar, skogsbränder och jordbävningar.
  - F. Nyttan av solidaritetsfonden framhövdes i kommissionens utvärdering, särskilt när det gäller att minska samtliga nationella, regionala och lokala myndigheters bördor för att stödja återhämtningen efter större nationella eller regionala naturkatastrofer eller större hot mot folkhälsan, enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2012/2002 (i dess ändrade lydelse).
  - G. Den rättsliga ramen för solidaritetsfonden reviderades 2014 genom den ändrade

---

⁶ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20201113IPR91602/eu-survey-confirms-citizens-call-for-eu-to-have-more-powers-to-tackle-pandemic>

⁷ <https://cohesiondata.ec.europa.eu/stories/s/An-overview-of-the-EU-Solidarity-Fund-2002-2019/qpif-qzyn>

förordningen (EU) nr 661/2014, särskilt i syfte att förenkla förfarandena, förkorta svarstiden efter att ansökningarna lämnats in, förtydliga behörighetskriterierna för biståndsansökningar vid regionala katastrofer, förlänga genomförandeperioden och införa förskottsbetalningar, såsom Europaparlamentet vid upprepade tillfällen hade begärt. Ytterligare framsteg uppnåddes genom de ändringar av förordningen som gjordes i mars 2020, i synnerhet i form av ökade förskottsbetalningar och en förenkling av solidaritetsfondens tilldelningsprocess.

- H. Andelen godkända biståndsansökningar vid större katastrofer är 100 %, medan de vid regionala katastrofer, vilket är den vanligaste kategorin, ökade från 32 % till 85 % till följd av 2014 års översyn av förordningen om solidaritetsfonden.
- I. Trots att reformen av förordningen 2014 bidrog till en förlängning från 10 till 12 veckor för förberedelse och inlämning av ansökan om finansiellt bidrag ur solidaritetsfonden, behöver fortfarande en stor del av fallen uppdateras, vilket leder till förseningar i mottagandet av biståndet. Kommissionen bör därför ge en förenklad vägledning om ansökningskraven och därmed minska den administrativa bördan.
- J. Den tid det tar för att betala ut hela biståndet skulle ytterligare kunna förkortas för att tillgodose det akuta behovet av EU:s solidaritet.
- K. Biståndet ur solidaritetsfonden täcker endast återställandet till det tillstånd som rådde före katastrofen avseende infrastruktur inom områdena energi, vatten och spillvatten, telekommunikation, transport, hälsa samt utbildning, och inte merkostnaden för återuppbyggnad av infrastruktur som är mer motståndskraftig mot katastrofer och klimatförändringar, såsom den europeiska gröna given förordar. Sådan återuppbyggnad ska finansieras av mottagarstaten med egna medel och medel ur andra EU-fonder, såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden.
- L. Såsom covid-19-krisen har visat finns det behov av större synergieffekter mellan de sammanhållningspolitiska instrumenten och solidaritetsfonden. Solidaritetsfonden skapades för att användas vid naturkatastrofer på kort och medellång sikt, medan sammanhållningspolitiken (Eruf och sammanhållningsfonden) är inriktad på en mer långsiktig planering av och investeringar i civilskyddet, infrastruktur för förebyggande och riskhantering samt resiliensåtgärder och bidrar därmed till målen i den europeiska gröna given.
- M. Kommissionens förslag om att utvidga solidaritetsfondens tillämpningsområde till att omfatta större hot mot folkhälsa, och efterföljande ikraftträdande av förordning (EU) 2020/461, välkomnas.
- N. Naturkatastroferna kommer sannolikt att bli intensivare och fler till antalet på grund av klimatförändringarna. Man bör därför betona nyttan med den budgetmekanism för dynamiskt beviljande som infördes 2014 och som bland annat möjliggjorde det rekordhöga biståndet från solidaritetsfonden på 1,2 miljarder euro i samband med jordskalven i Italien 2016 och 2017.
- O. Såsom anges i artikel 7 i förordningen om solidaritetsfonden bör den verksamhet som fonden finansierar vara förenlig med bestämmelserna i EUF-fördraget och de instrument som har antagits i enlighet med detta samt med unionens politik och åtgärder inom i synnerhet områdena miljöskydd, förebyggande och hantering av naturkatastrofer och

anpassning till klimatförändringar, inklusive, i tillämpliga fall, ekosystembaserade strategier.

- P. I den nya fleråriga budgetramen föreskrivs en ny budgetram som kallas reserv för solidaritet och katastrofbistånd, i vilken solidaritetsfonden och reserven för katastrofbistånd slås samman, och som ska användas dels för insatser vid nödsituationer som uppstår på grund av större katastrofer i medlemsstater eller anslutande länder (solidaritetsfonden), dels för att tillgodose särskilda akuta behov i EU eller tredjeländer, i synnerhet vid humanitära kriser (reserven för katastrofbistånd).
- Q. Enligt artikel 349 i EUF-fördraget är den svåra klimatsituationen en av de bestående faktorer som allvarligt hindrar utvecklingen i de yttersta randområdena. Därför bör man anta specifika åtgärder som fastställer villkoren för tillämpningen av fördragen, inklusive en gemensam politik.
- R. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt yttersta randområden, öar, bergsområden, glest befolkade områden och alla områden som löper särskild risk att drabbas av naturkatastrofer.
- S. Det är beklagligt att förordningen om solidaritetsfonden för tillfället inte tillåter gränsöverskridande biståndsansökningar, trots att vissa områden som löper särskild risk att drabbas av naturkatastrofer, såsom bergsområden, ofta sträcker sig över nationella gränser.
1. Europaparlamentet är oroat över att de extrema väderhändelserna och naturkatastroferna bara kommer att bli fler och intensivare i och med klimatförändringarna. Parlamentet anser att investeringar i förebyggande åtgärder och begräsning av klimatförändringar i enlighet med den europeiska gröna given är av yttersta vikt. Parlamentet insisterar på att det krävs ytterligare insatser från medlemsstaternas sida för att investera i åtgärder för att minska klimatförändringarnas effekter, med beaktande av att många naturkatastrofer är en direkt följd av mänsklig verksamhet och att översvämningar, jordbävningar, skogsbränder, torka och andra naturkatastrofer kan komma att bli okontrollerbara, vilket kräver att lämpliga åtgärder vidtas.
  2. Europaparlamentet konstaterar att solidaritetsfonden är ett av de mest konkreta uttrycken för EU:s solidaritet och att alla EU-medborgare förväntar sig att man visar denna solidaritet när katastrofer inträffar eller allvarliga hot mot folkhälsan uppstår.
  3. Europaparlamentet framhåller med oro att EU-invånarna under de senaste åren har drabbats av ett flertal katastrofer som har kostat människoliv och ödelagt egendom, miljö och kulturarv.
  4. Europaparlamentet framhåller att större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan nu är regelbundet förekommande och att färskt exempel på detta är covid-19-pandemin (som kraftigt påverkar alla européers liv och den europeiska ekonomin), skogsbränder över hela kontinenten, även i ovanliga områden såsom Arktis, och en serie kraftiga jordskalv som har drabbat Europa, däribland jordskalven i Italien 2016 och 2017 som krävde hundratals dödsoffer och ledde till skador på cirka 22 miljarder euro, och jordskalven i Kroatien i mars 2020 och december 2020. Parlamentet påminner även om att stormar, extrema regn och översvämningar har orsakat betydande skador i många städer och dalar, och att allt kraftigare orkaner har

orsakat stor förödelse i de yttersta randområdena, såsom orkanerna Irma på Saint-Martin 2017 och Lorenzo på Azorerna 2019, vilka var särskilt förödande. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att utsatta territorier, såsom öar och bergsområden, glest befolkade områden och yttersta randområden ofta är de som påverkas mest av klimatförändringarna.

5. Europaparlamentet påminner om att det är av högsta vikt att så snabbt, enkelt och flexibelt som möjligt skicka stöd och medel till de drabbade områdena, och betonar att synergierna mellan solidaritetsfonden och unionens civilskyddsmekanism, Erufs komponent för anpassning till klimatförändringarna och territoriella samarbetsprogram är synnerligen viktiga för att skapa ett heltäckande reaktions- och resilienspaket. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete med vägledningen om en förenklad användning av solidaritetsfonden i syfte att underlätta nationella, regionala och lokala myndigheters insatser. Parlamentet insisterar på att synergieffekter mellan solidaritetsfonden och bl.a. ovannämnda EU-finansieringsinstrument bör utnyttjas på ett flexibelt sätt och i största möjliga utsträckning. Parlamentet påminner om att varje mottagarlands genomföranderapport bör innehålla detaljerade uppgifter om de förebyggande åtgärder – inbegripet användningen av EU:s strukturfonder – som vidtagits eller föreslagits för att begränsa framtida skador och i möjligaste mån undvika att liknande naturkatastrofer upprepas.
6. Europaparlamentet påminner om att det enligt FN:s kontor för katastrofriskreducering har inträffat 7 348 större naturkatastrofer under de 20 senaste åren (2000–2019), och att dessa har kostat 1,23 miljoner människor livet, påverkat 4,2 miljarder människor och orsakat den globala ekonomin förluster på 2,97 biljoner US-dollar.
7. Europaparlamentet påpekar att enligt Europeiska miljöbyrån har klimatrelaterade extrema väderhändelser mellan 1980 och 2019 orsakat EES-medlemsstaterna ekonomiska förluster som sammanlagt uppgår till 446 miljarder euro.
8. Europaparlamentet anser att större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan har mer omfattande ekonomiska och sociala effekter i de minst utvecklade och mest sårbara områdena, såsom öar, bergsområden och glest befolkade områden, och att mer adekvata åtgärder därför bör vidtas i dessa områden inom ramen för solidaritetsfonden.

Katastrofhantering, skadebedömning och förenkling av förfaranden

9. Europaparlamentet noterar de olika typer av katastrofrisker som EU står inför och betonar att svårighetsgraden för vissa naturkatastrofer inte uteslutande beror på klimatförändringarna, utan i vissa fall påverkas av faktorer som framkallats av människan, däribland oförsiktig fysisk planering. Parlamentet anser att det är synnerligen viktigt att investera i förebyggandet och hanteringen av katastrofrisker i EU genom att bygga upp skyddsinfrastruktur. Parlamentet rekommenderar i detta avseende medlemsstaterna att tillsammans med kommissionen utarbeta planer för förebyggande och hantering av katastrofer som möjliggör en noggrann och snabb bedömning av skadorna. Parlamentet understryker att solidaritetsfonden bör vara ett enkelt instrument som EU kan ställa till nationella, regionala och lokala myndigheters förfogande.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med en framtida reform av solidaritetsfonden fortsätta sitt arbete med att förenkla och påskynda

ansökningsförfarandet för medlemsstaterna, till exempel genom att ägna särskild uppmärksamhet åt att förenkla ansökningar om aktivering av solidaritetsfonden i flera regioner i samband med gränsöverskridande katastrofer, i syfte att säkerställa snabbare insatser som svar på intensifieringen av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan.

11. Europaparlamentet anser att klimatförändringarna och intensifieringen av naturkatastrofer gör territorier och regioner allt mer sårbara. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att överväga en översyn av solidaritetsfonden för att bättre kunna beakta regionala katastrofer. Parlamentet understryker dessutom den roll som Erufs program spelar, i samverkan med programmen för landsbygdsutveckling, när det gäller att förebygga och minska risker, såsom tektoniska och hydrogeologiska risker. Parlamentet erkänner vidare att torka inkluderades i tillämpningsområdet för förordningen om solidaritetsfonden vid översynen 2014, men konstaterar att torkan utgör ett återkommande inslag i EU:s klimatutveckling och att dess ekonomiska effekter är svåra att bedöma. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma de specifika effekterna av torka och att ta itu med dem på lämpligt sätt i samband med en framtida reform av solidaritetsfonden.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sin forskning och utbildning i syfte att inrätta ett system som säkerställer bättre beredskap för att förebygga och hantera katastrofer och minimera effekterna av sådana kriser.
13. Europaparlamentet efterlyser ökad samordning och mer samarbete mellan medlemsstaternas forsknings- och utvecklingsinstitutioner, särskilt mellan medlemsstater som löper liknande risker. Parlamentet efterlyser en förbättring av medlemsstaternas system för tidig varning och en etablering och förstärkning av kopplingarna mellan de olika systemen för tidig varning.
14. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna ska kartlägga investeringar, projekt och verktyg i sina nationella planer för återhämtning och resiliens, i syfte att förebygga och begränsa skador orsakade av naturkatastrofer och hälsokriser.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att god praxis sprids vad gäller styrning och utnyttjande av strukturer för institutionell samordning i katastrofsituationer.
16. Europaparlamentet påminner om de svårigheter som mottagarländerna står inför när det gäller att på mycket kort tid fastställa skadornas exakta omfattning, och föreslår att kommissionen utarbetar vägledning om förenklade metoder för att fastställa bidragsbeloppet från solidaritetsfonden, även i syfte att minimera risken för fel och ytterligare förseningar.
17. Europaparlamentet betonar att användningen av solidaritetsfonden har främjat en inlärningsprocess hos nationella, regionala och lokala myndigheter, vilket har lett till att de utvärderat sin bredare katastrofriskhantering. Parlamentet betonar nödvändigheten att minska den byråkratiska bördan och öka kapacitetstillsättningen genom tekniskt och administrativt stöd till mottagarländerna, för att hjälpa dem att utveckla förvaltningsstrategier och långsiktiga strategier som syftar till att minska effekterna av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra kommunikationen med lokala och regionala

myndigheter under utvärderingsfasen, i samband med förberedelsen av ansökningar och under projektens genomförandefas, i syfte att påskynda de administrativa förfarandena.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid en framtida översyn av solidaritetsfonden i så stor utsträckning som möjligt fokusera på de områden som löper största risk att drabbas av större eller regionala naturkatastrofer eller större hot mot folkhälsan, i synnerhet yttersta randområden, öar, bergsområden samt områden som riskerar att drabbas av kraftiga jordskalv eller vulkanutbrott eller framtida folkhälsokriser.
19. Europaparlamentet anser att man bör göra en utvärdering av tidigare orkaner som drabbat utomeuropeiska länder och territorier (ULT). Parlamentet anser att reserven för katastrofbistånd och andra instrument för externt bistånd bör utnyttjas fullt ut för att lindra de skador som uppstått. Parlamentet är dessutom övertygat om att tillräckliga finansiella medel måste anslås dessa externa biståndsinstrument för att bistå ULT.

Finansieringskällor och snabbt beviljande av anslag

20. Europaparlamentet påpekar att kommissionen, i sitt reviderade förslag av den 27 maj 2020 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027, föreskrev en årlig maximal budget för solidaritetsfonden på en miljard euro (i 2018 års priser), men noterar att fonden i överenskommelsen om den nya fleråriga budgetramen har slagits samman med reserven för katastrofbistånd i en ny budgetram, reserven för solidaritet och katastrofbistånd, med en total årlig budget på 1,2 miljarder euro.
21. Europaparlamentet anser att inrättandet av reserven för solidaritet och katastrofbistånd kan ha fördelen att öka flexibiliteten. Parlamentet påpekar dock att i den nuvarande modellen förblir tilldelningen av medel ur solidaritetsfonden osäker, eftersom den är beroende av de belopp som tilldelas inom ramen för reserven för katastrofbistånd. Parlamentet anser att det är nödvändigt att noggrant övervaka förvaltningen av reserven för solidaritet och katastrofbistånd för att se om det finansieringsbelopp och den fördelningsnyckel som fastställts för detta nya finansiella instrument tillgodoser solidaritetsfondens behov, med hänsyn till fondens utvidgade tillämpningsområde och de allt fler och allt mer utbredda nödsituationer som i huvudsak orsakats av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan.
22. Europaparlamentet välkomnar att den översyn av solidaritetsfonden som antogs i mars 2020 ökade värdet på förskottsbetalningar från 10 % till 25 % av det planerade bidragsbeloppet och ökade maximibeloppet för förskotten från 30 miljoner till 100 miljoner euro. Parlamentet påpekar i detta sammanhang vikten av förskottsbetalningar för att öka biståndsprogrammets effektivitet, särskilt i regioner och lokalsamhällen med begränsade alternativa finansieringskällor. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga ytterligare sätt att främja detta alternativ och efterlyser ökade operativa insatser för att minska den genomsnittliga tiden för frigörande av förskottsbetalningar, samtidigt som man ser till att EU:s budget skyddas.
23. Europaparlamentet påpekar att de flesta stora byggnader i de yttersta randområdena (såsom hamnar, flygplatser och sjukhus) är offentliga byggnader, och trots att de är nödvändiga för att dessa små territorier ska fungera, är de mycket utsatta för miljökatastrofer. Parlamentet anser därför att det ekonomiska stödet från

solidaritetsfonden till de yttersta randområdena bör vara högre än 2,5 % av det belopp som har erhållits för att åtgärda tidigare katastrofer, så att de snabbt kan återgå till och förbättra den situation som rådde före katastrofen.

24. Europaparlamentet konstaterar att det i genomsnitt krävs fem månader att för att göra förskottsbetalningar och uppmanar kommissionen att undersöka snabbare lösningar.
25. Europaparlamentet konstaterar vidare att det i genomsnitt tar ett år innan hela bidraget utbetalats till biståndsmottagaren. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband en framtida reform undersöka möjligheterna att förenkla och göra utnyttjandet av fonden så flexibelt som möjligt, i syfte att säkerställa snabba insatser och snabb hjälp till de områden och/eller länder som drabbats av katastrofer.
26. Europaparlamentet anser, mot bakgrund av ovanstående och utvidgningen av solidaritetsfondens tillämpningsområde, att en bedömning av fondens budget kan bli nödvändig i framtiden, och att den vid behov skulle kunna följas av en motsvarande justering av finansieringen, för att tillhandahålla vad som krävs för ett verkligt verktyg för solidaritet inom EU och för att garantera att det finns en tillräcklig budget för att effektivt hantera större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan, inte bara för att reparera skador utan även för att bygga upp motståndskraft mot klimatförändringar.
27. Europaparlamentet betonar att tilldelningen, förvaltningen och genomförandet av bidragen inom ramen för solidaritetsfonden bör ske på ett så transparent sätt som möjligt, och att bidragen måste användas i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

Förebyggande av risker och kvalitativ återuppbyggnad

28. Europaparlamentet begär att kriterierna för att avgöra vilka projekt som är berättigade till stöd ur solidaritetsfonden i större utsträckning ska hänsyn till de senaste principerna för förebyggande av risker, och begär vidare att principen om bättre återuppbyggnad fullt ut ska integreras i artikel 3 i förordningen om solidaritetsfonden vid en framtida översyn, i syfte att bidra till en förbättring av kvaliteten på dessa regioners infrastruktur i samband med återuppbyggnaden och att bättre förbereda dem att undvika framtida katastrofer genom att bygga skyddsinfrastruktur.
29. Europaparlamentet anser att sådana instrument som ramlån, som genomförs av Europeiska investeringsbanken, skulle kunna utnyttjas för att finansiera återuppbyggnaden av motståndskraftigare, säkrare och mer miljövänlig infrastruktur.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka och förenkla synergier mellan solidaritetsfonden och de sammanhållningspolitiska fonderna, och unionens civilskyddsmekanism, i syfte att uppnå en effektiv och strukturerad riskhantering för återuppbyggnadsprojekt på kort, medellång och lång sikt, och detta inte bara genom att bygga hållbar och resurs- och energieffektiv infrastruktur, utan också genom att vidta förebyggande åtgärder. Parlamentet uppmanar också kommissionen att visa flexibilitet med avseende på programplaneringen och ändringen av nationella och regionala program när det gäller hanteringen av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan. Parlamentet upprepar i detta avseende att ekonomiskt bistånd ur

solidaritetsfonden bör inriktas på större motståndskraft och investeringarnas hållbarhet i de drabbade områdena.

Hälsokriser

31. Europaparlamentet välkomnar att de insatser som berättigas stöd från fonden, efter den översyn av förordningen om solidaritetsfonden som kommissionen föreslog den 13 mars 2020, utvidgats till att omfatta större hot mot folkhälsan, och att de utöver medicinsk hjälp även omfattar åtgärder för att förebygga, övervaka och kontrollera spridningen av sjukdomar.
32. Europaparlamentet betonar att utvidgningen av solidaritetsfondens tillämpningsområde till att omfatta bekämpning av effekterna av covid-19-pandemin har visat oss att fonden har kapacitet att vara mer flexibel, både när det gäller tillämpningsområde och stödberättigande, och att den kan utnyttjas för att tillhandahålla stöd, inte bara vid större naturkatastrofer, utan även i samband med snabba insatser vid andra typer av större katastrofer, såsom pandemier.
33. Europaparlamentet anser att solidaritetsfondens budget måste utökas till följd av denna utvidgning av fondens tillämpningsområde.
34. Europaparlamentet föreslår att kommissionen och medlemsstaterna stärker sitt samarbete med de relevanta avdelningar av WHO som är specialiserade på krisberedskap, i syfte att utarbeta snabbinsatsplaner för hälsokriser.

Synligheten för solidaritetsfondens ekonomiska bistånd

35. Europaparlamentet upprepar vikten av att informera allmänheten om de konkreta fördelar som solidaritetsfonden medfört, för att på så sätt ytterligare öka medborgarnas förtroende för EU:s verktyg och program. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra bistånden från fonden synligare genom punktvisa och riktade kommunikationsinsatser, och parallellt prioritera snabba insatser och snabbt tillhandahållande av stöd, för att särskilt betona EU:s mervärde vid större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan, vilket är ett konkret uttryck för EU:s solidaritet och unionens förmåga att förverkliga ett verkligt ömsesidigt stöd genom att tillhandahålla betydande budgetmedel. Parlamentet uppmanar också kommissionen att som en del av den kommande översynen av förordningen ålägga mottagarländerna att informera sina medborgare om EU:s ekonomiska stöd till de genomförda insatserna.

o

o o

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

MOTIVERING

Klimatförändringarna, den betydande förlusten av biologisk mångfald till följd av det sjätte massutdöendet av arter och de omfattande föroreningarna av miljön som människan orsakat slår så hårt mot världens ekosystem att många forskare beskriver vår tidsålder som antropocen.

Mänskliga aktiviteter har blivit den främsta orsaken till förändringar på jorden. De störningar som människan orsakat har fått många och betydande konsekvenser, däribland klimatförändringar, vilka är den främsta orsaken till den betydande ökningen av extrema väderfenomen.

Fram till 2030 kommer dessa händelser att bli fler och intensivare. Risken för naturkatastrofer har därmed blivit systemisk. EU bör förbereda sig på detta och stärka sina åtgärder för att förebygga katastrofer och åtgärda dem när de uppstår.

Eftersom klimatförändringarna sker så snabbt och får allt fler konsekvenser bör vi kontinuerligt se över alla mekanismer som inrättats för att mildra dem, däribland Europeiska unionens solidaritetsfond.

Solidaritetsfondens historia, tillämpningsområde och syfte

Europeiska unionens solidaritetsfond (nedan kallad *solidaritetsfonden*) inrättades efter de allvarliga översvämningar som drabbade Centraleuropa 2002. Det ursprungliga syftet med solidaritetsfonden var att snabbt tillhandahålla ekonomiskt stöd till EU:s medlemsstater och anslutande länder som drabbats av större **naturkatastrofer** – på både nationell och regional nivå – som orsakats av översvämningar, stormar, jordskalv, vulkanutbrott, skogsbränder eller torka. Solidaritetsfonden är på så sätt ett konkret uttryck för sann europeisk solidaritet, i form av extra ekonomiska resurser som mobiliseras för att täcka en del av de offentliga utgifterna för de stater som drabbats av katastrofer av en omfattning som motiverar insatser på europeisk nivå.

Hittills har omkring 24 länder i Europa som drabbats av ett hundratal större naturkatastrofer fått bistånd ur solidaritetsfonden, för ett sammanlagt belopp på över sex miljarder euro.

En naturkatastrof betraktas som större om den orsakar direkta skador för en uppskattad kostnad som antingen är större än tre miljarder euro (i 2011 års priser) eller utgör mer än 0,6 % av den mottagande statens bruttonationalinkomst (BNI). Regional naturkatastrof definieras som en naturkatastrof i en NUTS 2-region som leder till direkta skador för över 1,5 % av regionens bruttonationalprodukt (BNP). För de yttersta randområdena, i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, är denna tröskel satt till 1 % av regionens BNP.

I mars 2020, som svar på covid-19-pandemin, föreslog kommissionen att tillämpningsområdet för solidaritetsfonden skulle utvidgas till att omfatta större hot mot **folkhälsan**. Som kriterium för bistånd från solidaritetsfonden föreslog kommissionen hälften av det tröskelvärdet som gäller för naturkatastrofer, det vill säga 0,3 % av BNI eller 1,5 miljarder euro, varav det lägre beloppet även i detta fall är det som ska tillämpas. Detta förslag, som på grundval av ett brådskande förfarande godkändes av parlamentet den 26 mars 2020 och av rådet den 30 mars 2020, offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 31 mars 2020.

Ändringar av förordning (EG) nr 2012/2002

I sin resolution av den 15 januari 2013 om genomförandet av Europeiska unionens solidaritetsfond framförde parlamentet hård kritik mot den tid det tar att bevilja bidrag vid naturkatastrofer, de komplicerade förfarandena och att de berörda länderna inte kunde erhålla förskottsbetalningar. Den 25 juli 2013 lade kommissionen fram ett nytt lagstiftningsförslag som omfattade dessa element och som ledde till att ändringsförordning (EU) nr 661/2014 trädde i kraft den 15 maj 2014. Den nya förordningen om utbetalningar av bistånd ur solidaritetsfonden omfattade huvudsakligen följande ändringar:

- En förlängning av tidsfristen, från 10 till 12 veckor, för att lämna in ansökningar om finansiellt bidrag från solidaritetsfonden.
- Ett snabbare utbetalningsförfarande.
- En möjlighet att motta förskottsbetalningar, vilka emellertid begränsades till 10 % av det planerade bidragsbeloppet och aldrig får överstiga 30 miljoner euro.
- En förlängning från 12 till 18 månader av den period under vilken mottagarländerna måste använda bidragen.
- Ett tydligare tillämpningsområde och tydligare regler för stödberättigande.
- Ett större fokus på förebyggande åtgärder.

2014 sänktes emellertid taket för de årliga budgetanslagen till solidaritetsfonden från en miljard euro i löpande priser till 500 miljoner euro i 2011 års priser. I gengäld fick fonden ökad budgetflexibilitet, i och med att det hädanefter blev möjligt att överföra oanvända anslag till nästföljande år.

I förordning (EU) 2020/461 av den 30 mars 2020 utvidgades tillämpningsområdet för 2002 års förordning till att omfatta större hälsokriser, och därtill konstaterades den otillräckliga och icke-adekvata nivån på förskottsbetalningar och den höjdes från 10 % till 25 % av det uppskattade bidraget från solidaritetsfonden, med ett maximibelopp på 100 miljoner euro.

Den 27 maj 2020 lade kommissionen fram ett reviderat förslag till den fleråriga budgetramen för 2021–2027 i vilket det maximala årliga budgetanslaget justerades tillbaka till en miljard euro i 2018 års priser.

I överenskommelsen om den fleråriga budgetramen för 2021–2027 slogs emellertid solidaritetsfonden samman med reserven för katastrofbistånd i den nya budgetramen kallad reserven för solidaritet och katastrofbistånd. Detta instrument ska likt fonden kunna användas för insatser i krissituationer till följd av större katastrofer i medlemsstaterna eller anslutande länder, men även till att snabbt tillgodose särskilda akuta behov i unionen och tredjeländer, särskilt vid humanitära kriser (reserven för katastrofbistånd). Det årliga anslaget till reserven för solidaritet och katastrofbistånd har fastslagits till 1 200 miljoner euro (i 2018 års priser).

Föredragandens ståndpunkt

Detta betänkande syftar till en noggrann utvärdering av hur stabilitetsfonden fungerar, särskilt efter det att olika justeringar gjorts på grundval av erfarenheterna av hur fonden har

genomförts under årens lopp. Betänkandet grundar sig huvudsakligen på en utvärdering som offentliggjordes i maj 2019 av kommissionens avdelningar, och som omfattar perioden 2002–2017, utöver den senaste årliga verksamhetsrapporten, som omfattar åren 2017–2018.

Föredraganden anser att följande aspekter är problematiska och bör ingående diskuteras:

Bedömning av skador

Efter ändringarna av 2014-års förordning förlängdes tidsfristen för att lämna in biståndsansökningar med två veckor, för att göra det möjligt för de sökande att ta fram de handlingar som krävs för att bistånd ska beviljas. Sedan dess har stater och regioner som drabbats av katastrofer 12 veckor på sig att lämna in en fullständig bedömning av direkta skador och deras inverkan på befolkningen, ekonomin och miljön – samt precisera vilka skador som drabbat den offentliga sfären – och därtill en uppskattning av kostnaderna för återställande av grundläggande offentlig infrastruktur och utrustning samt en kort beskrivning av genomförandet av unionslagstiftningen om förebyggande och hantering av katastrofrisker.

Tidsfristen för detta är uppenbarligen mycket kort och innebär ytterligare belastning på redan pressade stater och regioner. Till detta problem tillkommer att de drabbade staterna och regionerna i vissa fall inte har några styrkande dokument som bevisar värdet av viss skadad infrastruktur, särskilt när det gäller mycket gammal sådan.

Eftersom en förlängning av tidsfristen skulle innebära att tidpunkten då bistånden kan beviljas skjuts upp, vilket skulle vara kontraproduktivt, måste man finna en annan lösning på detta problem. Tillförlitliga och effektiva system för bedömning av skador skulle kunna vara en möjlig lösning. Kommissionen skulle därför kunna ta på sig en samordnande roll. Man bör även undersöka möjligheterna att se över metoden för att beräkna biståndet från solidaritetsfonden, i syfte att införa enklare beräkningssätt, vilket skulle möjliggöra en snabbare bedömning.

Tidsramen för mobilisering av solidaritetsfonden och genomförande av förskottsbetalningar

Trots att tidsramen mellan det att ansökan lämnas in och bistånd betalas ut förkortades med 12 % genom den reviderade förordningen 2014, tar det fortfarande i genomsnitt ett år att betala ut hela biståndet. Därmed betalas biståndet från solidaritetsfonden i många fall ut när återuppbyggnadsarbetet är klart, i form av retrospektiv finansiering eller ersättning. Enligt kommissionens analys finns det mycket lite utrymme att förkorta tiden för de administrativa förfaranden som föregår utbetalning av biståndet. Man bör därför hitta andra sätt att kompensera denna relativa långsamhet.

Av de 20 ansökningar om bistånd som godkändes mellan den reviderade förordningens ikraftträdande 2014, genom vilken förskottsbetalningar infördes, och 2017, innehöll 12 ansökningar begäranden om förskottsbetalningar. Det verkar alltså som om staterna och regionerna i de flesta fall behöver snabbare finansiering än vad solidaritetsfonden tillåter, och att de försöker erhålla denna finansiering på detta sätt. Föredraganden välkomnar i detta avseende den senaste översynen av förordningen till följd av covid-19-pandemin, vilken omfattar en höjning av taket för förskottsbetalningar från 10 till 25 % av det uppskattade bidragsbeloppet. Denna procentsats skulle dock ytterligare kunna justeras uppåt, vilket föredraganden rekommenderar.

Stödberättigande insatser och återuppbyggnadskostnader

Ett annat problem, som hänför sig till det ovannämnda och som tydligt framgår i kommissionens analys, är finansieringen av kostnader för återuppbyggnad. I utvärderingen konstateras att det i allmänhet finns ett glapp mellan det uppskattade värdet på infrastrukturen och kostnaden för en återuppbyggnad som grundar sig på kriterier som är i linje med kraven på respekt för miljön, resiliens och modernitet. Förordningen från 2014 fastställer därför tydligt att solidaritetsfonden får bidra till att finansiera återställandet av infrastrukturen, men bidragsbeloppet får inte överstiga den uppskattade kostnaden för att återställa infrastrukturen till skicket före katastrofen. Återuppbyggnaden borde emellertid ses som en chans att förbättra den infrastruktur och utrustning som skadats, i syfte att göra dem mer motståndskraftiga mot framtida naturkatastrofer.

Utvärderingen betonar i detta avseende hur konstlad bedömningen av kostnaderna för återuppbyggnaden är, då den ska möjliggöra en hypotetisk återgång till ett tidigare skick, det vill säga till ofta föråldrad infrastruktur.

Föredraganden föreslår därför en översyn av bedömningskriterierna för kostnaderna för återuppbyggnad och en förstärkning av synergierna med de sammanhållningspolitiska fonderna, eftersom solidaritetsfonden och de sammanhållningspolitiska fonderna kompletterar varandra i den långsiktiga strategiska planeringen och i investeringar i förebyggande och hantering av katastrofrisker.

För detta skulle ett samarbete med EIB kunna vara av nytta.

Solidaritetsfondens effektivitet och resurser

Kommissionens analys, som omfattar perioden 2002–2017, visar att andelen godkända ansökningar om bistånd vid större nationella katastrofer är 100 %, medan de på regional nivå har ökat från 31 % till 85 % sedan reformen 2014.

Ur analysen framgår det vidare att 98 % av de beviljade bistånden under den granskade perioden utnyttjades och godkändes av kommissionen som stödberättigade utgifter vid utgången av genomförandeperioden.

Den budgetmekanism för dynamisk tilldelning som infördes 2014, och som bland annat gjorde det möjligt att överföra oanvända summor till nästföljande år, medförde en välbehövlig flexibilitet, särskilt när det gällde att hjälpa Italien att hantera den serie jordskalv som drabbade landet mellan augusti 2016 och januari 2017. Vid detta tillfälle kunde belopp som överförts från 2016, och belopp som beviljats för 2018, användas för att uppnå den rekordhöga summan på 1,2 miljarder euro.

Det förefaller därför som om fondens användbarhet och effektivitet bevisats. Som covid-19-pandemin visar, och som klimatförändringarnas allt mer frekventa och våldsamma uttryck låter ana, är det dock sannolikt att medlemsstaterna kommer att drabbas av nya större katastrofer under de kommande åren. Det är möjligt att solidaritetsfondens begränsade kapacitet inte är tillräcklig för dessa katastrofer.

Föredraganden oroar sig därför för sammanslagningen av solidaritetsfonden och reserven för katastrofbistånd, eftersom detta gör möjligheterna till finansiering från solidaritetsfonden - en finansiering som nu är kopplad till behoven hos reserven för katastrofbistånd - osäkra, i och med att den gemensamma budgeten knappt överstiger det belopp som kommissionen i maj 2020 föreslog för enbart solidaritetsfonden. Givetvis bör styrningen av den nya reserven

övervakas noggrant för att bedöma huruvida beloppet och den planerade fördelningen av dess medel mellan solidaritetsfonden och reserven för katastrofbistånd är adekvata. Om dessa inte bedöms adekvata bör en ny fördelningsnyckel och/eller ett stärkt finansiellt anslag övervägas.

14.7.2020

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för regional utveckling

över översynen av Europeiska unionens solidaritetsfond
(2020/2087(INI))

Föredragande av yttrande: Karlo Ressler

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:

1. Europaparlamentet välkomnar att det tematiska tillämpningsområdet för Europeiska unionens solidaritetsfond, mot bakgrund av den pågående covid-19-pandemin, nyligen har utvidgats till att omfatta allvarliga folkhälsokriser, i syfte att hjälpa medlemsstaterna att erbjuda medicinsk hjälp till drabbade befolkningar.
2. Europaparlamentet konstaterar att utbetalningen av stödet sedan 2014 års reform går snabbare, och uppmanar kommissionen att ytterligare skynda på utbetalningarna, ge de nationella myndigheterna tekniskt stöd med ansökningsförfarandet och se till att bedömningen av ansökningarna sker i tid. Parlamentet stöder helhjärtat den nyligen genomförda reformen av systemet med förskottsbetalningar, genom vilken nivån på förskotten höjs från 10 % till 25 %, och från högst 30 miljoner EUR till 100 miljoner EUR, av det förväntade bidraget. Parlamentet understryker att detta har visat sig ha positiva effekter på solidaritetsfondens resultat, särskilt i regioner och kommuner med begränsade alternativa finansieringskällor. Med tanke på det låga antalet ansökningar, undrar parlamentet dock om reformen verkligen åtgärdar alla de hinder som för närvarande stoppar medlemsstaterna från att begära förskottsbetalningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i dialog med medlemsstaternas myndigheter, fundera på fler sätt att stimulera detta alternativ. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att förskottsutbetalningarna för covid-19-ansökningar görs så snabbt som möjligt.
3. Europaparlamentet påpekar att klimatförändringarna framför allt kräver strategiskt förebyggande i enlighet med Parisavtalet och den gröna givna, och att solidaritetsfonden inte är ett instrument för snabba insatser i nödsituationer. Parlamentet ställer sig dock tveksamt till huruvida fonden är tillräckligt anpassad till de framtida konsekvenserna av klimatförändringarna, särskilt för öar och kustregioner, som är särskilt utsatta för naturkatastrofer.
4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag av den 27 maj 2020 om att höja solidaritetsfondens årliga maxbelopp inom ramen för nästa långtidsbudget till 1 miljard EUR (i 2018 års priser), vilket parlamentet har förespråkat redan från början. Parlamentet ifrågasätter dock om detta belopp kommer att vara tillräckligt för att täcka

alla stödberättigande ansökningar de kommande åren, med beaktande av fondens utvidgade tillämpningsområde och klimatförändringarnas snabba utveckling, som leder till fler, kraftigare och mer oförutsägbara naturkatastrofer.

5. Europaparlamentet begär att kommissionen föreslår en översyn av förordningen, som bör träda i kraft så tidigt som möjligt i nästa fleråriga budgetram, för att göra ansökningsförfarandet enklare och snabbare för medlemsstaterna, öka förskottsutbetalningarna till 33 %, påskynda den slutliga utbetalningen, fullt ut integrera principen om ”Build Back Better” i artikel 3 i förordningen om solidaritetsfonden och ta med en ö- och kustdimension för att ta hänsyn till klimatanpassningsaspekten i dessa territorier, som är särskilt utsatta.
6. Europaparlamentet betonar att användningen av solidaritetsfonden har främjat policylärande hos nationella och lokala myndigheter och har lett till att de gör en allmän bedömning av sina planer för katastrofriskhantering. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta och leda ett nätverk av solidaritetsfondssamordnare från medlemsstaterna i syfte att utbyta god praxis och praktiska tips om inlämning av ansökningar.
7. Europaparlamentet noterar den stora synergipotentialen mellan solidaritetsfonden och unionens övriga fonder och politik. Parlamentet anser att dessa synergier bör utnyttjas till fullo.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i linje med Parisavtalet och den gröna given säkerställa att investeringar och återuppbyggnadsprojekt blir mer motståndskraftiga och klimativänliga och att rusta upp infrastrukturen till ny och mer hållfast standard, i stället för att bara återställa de förhållanden som rådde före katastrofen.
9. Europaparlamentet rekommenderar att även potentiella kandidatländer ska kunna få stöd från fonden, som ytterligare ett tecken på solidaritet med tredjeländer på vägen mot EU-medlemskap.
10. Europaparlamentet beklagar att det med största sannolikhet endast är 15 % av EU:s befolkning som verkligen är medvetna om användningen av fonden i det egna landet, enligt resultat från Eurobarometerundersökningar. Parlamentet upprepar därför vikten av att informera allmänheten om de konkreta resultat som solidaritetsfonden har möjliggjort. Parlamentet uppmanar de berörda regionala och lokala myndigheterna att genomföra kommunikationsstrategier för att tydligt informera medborgarna om stöd som ges via fonden. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka kommunikationsinsatserna för att förbättra allmänhetens medvetenhet om de insatser som genomförs med hjälp av medel från solidaritetsfonden och, inom ramen för en framtida översyn av förordningen, undersöka om det vore möjligt att föreskriva en skyldighet för mottagarlandet att berätta om EU:s ekonomiska stöd till de genomförda insatserna.
11. Europaparlamentet betonar att tilldelningen, förvaltningen och användningen av bidragen inom ramen för solidaritetsfonden bör ske på ett så transparent sätt som möjligt, och att bidragen måste användas i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	14.7.2020
Slutomröstning: resultat	+: 37 -: 1 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Rasmus Andresen, Clotilde Armand, Robert Biedroń, Anna Bonfrisco, Olivier Chastel, Lefteris Christoforou, David Cormand, Paolo De Castro, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Valentino Grant, Elisabetta Gualmini, Francisco Guerreiro, Valérie Hayer, Eero Heinäluoma, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Moritz Körner, Joachim Kuhs, Zbigniew Kuźmiuk, Ioannis Lagos, Hélène Laporte, Pierre Larrourou, Janusz Lewandowski, Margarida Marques, Silvia Modig, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Dimitrios Papadimoulis, Karlo Ressler, Bogdan Rzońca, Nicolae Ştefănuţă, Nils Torvalds, Nils Ušakovs, Johan Van Overtveldt, Rainer Wieland, Angelika Winzig
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Henrike Hahn

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

37	+
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Janusz Lewandowski, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Karlo Ressler, Rainer Wieland, Angelika Winzig
S&D	Robert Biedroń, Paolo De Castro, Eider Gardiazabal Rubial, Elisabetta Gualmini, Eero Heinäluoma, Pierre Larroustourou, Margarida Marques, Victor Negrescu, Nils Ušakovs
Renew	Clotilde Armand, Olivier Chastel, Valérie Hayer, Moritz Körner, Nicolae Ştefănuţă, Nils Torvalds
ID	Anna Bonfrisco, Valentino Grant, Héléne Laporte
Verts/ALE	Rasmus Andresen, David Cormand, Francisco Guerreiro, Henrike Hahn
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Bogdan Rzońca
GUE/NGL	Silvia Modig, Dimitrios Papadimoulis

1	-
NI	Ioannis Lagos

2	0
ID	Joachim Kuhs
ECR	Johan Van Overtveldt

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : abstention

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	16.3.2021
Slutomröstning: resultat	+: 37 -: 0 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	François Alfonsi, Mathilde Androuët, Pascal Arimont, Adrian-Dragoş Benea, Tom Berendsen, Erik Bergkvist, Stéphane Bijoux, Franc Bogovič, Vlad-Marius Botoş, Rosanna Conte, Andrea Cozzolino, Corina Creţu, Rosa D'Amato, Christian Doleschal, Francesca Donato, Raffaele Fitto, Chiara Gemma, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Ondřej Knotek, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Martina Michels, Anđelika Anna Moždžanowska, Niklas Nienaß, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Alessandro Panza, Tsvetelina Penkova, Caroline Roose, André Rougé, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Yana Toom, Monika Vana
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Daniel Buda, Isabel Carvalhais

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP

I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

37	+
ECR	Raffaele Fitto, Andželika Anna Moźdzanowska
ID	Rosanna Conte, Francesca Donato, Alessandro Panza
NI	Chiara Gemma
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Franc Bogovič, Daniel Buda, Christian Doleschal, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Andrey Novakov
Renew	Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoș, Ondřej Knotek, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Yana Toom
S&D	Adrian-Dragoș Benea, Erik Bergkvist, Isabel Carvalhais, Andrea Cozzolino, Corina Crețu, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova
The Left	Martina Michels, Younous Omarjee
Verts/ALE	François Alfonsi, Rosa D'Amato, Niklas Nienaß, Caroline Roose, Monika Vana

0	-

2	0
ID	Mathilde Androuët, André Rougé

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster